Αθήναι 1905

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ α΄. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Ἰακώβου καὶ τῶν δύο αὐτοῦ μαθητῶν Διονυσίου καὶ Ἰακώβου, μαρτυρησάντων ἐν ἔτει 1520.

Τοὺς τρεῖς ὁσίους θανατοῦσιν ἀγχόνῃ
ἐχθροὶ κάκιστοι τῆς Ἁγίας Τριάδος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰάκωβος κατήγετο ἐκ τῆς ἐπαρχίας Καστορίας, τῆς Μακεδονίας· ποιμὴν δὲ ὢν ηὐξάνοντο τὰ ποίμνια αὐτοῦ, ὡς πάλαι ποτὲ τοῦ συνωνύμου αὐτοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ. Διὸ καὶ μισούμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, κατηγόρησεν αὐτὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι εὗρε θησαυρόν, καὶ διωκόμενος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου μετήρχετο καὶ ἐκεῖ τὸν προβατέμπορον, καὶ διὰ τῆς ἐμπορίας αὐτῆς ἀποκατέστη πλούσιος. Καὶ μίαν ἡμέραν ἤκουσε διηγούμενον ἕνα ὀθωμανόν, ὅτι ἡ χριστιανικὴ πίστις ἔστι καλή· διότι ἡ ὀθωμανὶς σύζυγος αὐτοῦ, πάσχουσα ἀπὸ πονηρὸν δαιμόνιον, ἄγριον, ἦλθον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, αὐτός τε καὶ ἡ πάσχουσα σύζυγος αὐτοῦ, πρὸς θεραπείαν. Καὶ ὡς ἀνέγνωσεν ὁ Πατριάρχης Νήφων ἓν εὐαγγέλιον ἐπ᾽ αὐτῆς, εἶδεν ὁ Τοῦρκος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ θαῦμα παράδοξον, ὅτι ἠνοίχθη ἡ στέγη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἦλθε φῶς οὐράνιον, καὶ περιεσκέπασε τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν πάσχουσαν καὶ εὐθέως ἠλευθερώθη ἡ ἀσθενὴς ἐκ τοῦ ἀγρίου ἐκείνου καὶ πονηροῦ δαιμονίου, καὶ ἔγεινεν ἔκτοτε ὑγιὴς καθ᾽ ὁλοκληρίαν. Τοῦτο ὁ Ἰάκωβος ἀκούσας παρὰ τοῦ Ὀθωμανοῦ, εὐθὺς ἔδωσε τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ὅλον ἐλεημοσύνην τοῖς πένησι, καὶ μετέβη εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, καὶ ἔγινε μοναχὸς εἰς τὸ Μοναστήριον

τοῦ Δοχειαρίου. Καὶ τόσον ἐδόθη εἰς τὴν ἄσκησιν, ὥστε κατώρθωσε πάσας τὰς ἀρετάς· τὴν νηστείαν τὴν ἀγρυπνίαν καὶ τὴν προσευχήν, ὡς ἄλλος οὐδείς. Καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔλαβε χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἵνα βλέπῃ θείας καὶ οὐρανίας θεωρίας ὑπερφυσικάς. Καὶ ἑπομένως ἐπιτελεῖ καὶ θαυμάσια, καὶ προέλεγε τὰ μέλλοντα. Ἔπειτα ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περιήρχετο εἰς διάφορα μέρη, διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν χριστιανῶν, καὶ πολλοὺς ὠφέλησε διὰ τῆς ἀρετῆς, καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ. Καὶ ἕνεκα τούτου ἐφθονήθη, ὑπό τινων κακοποιῶν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐκ τοῦ πονηροῦ διαβόλου. Καὶ κατηγόρησαν αὐτοῦ, ὅτι συνάζει τοὺς χριστιανούς, ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ διὰ τοῦτο ἐστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν βασιλέα Σελήμην· καὶ ἐπειδὴ ἦν εἰς Ἀδριανούπολιν, ἔστειλαν, καὶ τὸν μακάριον Ἰάκωβον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐκεῖ, ἵνα δικασθῇ. Καὶ ἐξετασθεὶς ὑπὸ τῶν πασσάδων τοῦ Σελήμη, οὐδὲν ἐν αὐτῷ κακὸν κίνημα εὗρον, ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως. Βλέπων δέ, καὶ ἀκούων τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς ὁ Σελήμης, ἠθέλησε, ὅπως προσελκύσῃ εἰς τὸν ἰσλαμισμὸν δι' ἀξιωμάτων, καὶ ὑποσχέσεων, καθὼς εἶχον συνήθειαν καὶ ἐποίουν παντα τρόπον, ἵνα φέρωσι χριστιανοὺς εἰς τὴν ἀκάθαρτον αὐτῶν θρησκείαν. Ἀλλ' ὁ μακάριος κατ' οὐδένα τρόπον ἐδέχθη τὰς μωρὰς αὐτῶν προτάσεις, καὶ ὀλεθρίους συμβουλάς· οὔτε αὐτός, ἀλλ' οὔτε οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Πρὸς τούτοις, ἔστειλεν ὁ Σελήμης εἰς τὴν φυλακήν, ἵνα ἐρωτήσωσι τὸν ἅγιον περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ Μωάμεθ.

Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν, ὅτι ὁ μὲν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐστὶ Θεὸς ἀληθινός, καὶ δημιουργὸς τοῦ κόσμου· καὶ κριτὴς ζώντων, καὶ νεκρῶν. Ὁ δὲ Μωάμεθ οὐδὲ προφήτης, οὐδέ ἐκ Θεοῦ ἐστί. Ἀλλ' ἐναντίος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπατεών. Καὶ ἐκ τούτων κατανοήσας τὴν σταθερότητα αὐτοῦ, πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, καὶ ἀποβαλὼν πᾶσαν ἰδέαν περὶ παραδοχῆς ἰσλαμισμοῦ, ἐβασάνισαν αὐτοὺς πολυτρόπως μετὰ σκληροτάτων βασάνων, μέχρι θανάτου. Καὶ ἐπὶ τέλους παρέδωκαν αὐτούς, ὅπως ἀπαγχονισθῶσι. Ἀλλὰ πρὶν ἀπαγχονίσωσιν αὐτούς, προσευχηθέντες, παρέδωκαν τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχὰς εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Ἐν τούτοις, ἕως ἐδῶ οὐκ ἠρκέσθησαν οἱ θηριόγνωμοι. Ἀλλὰ καὶ νεκρὰ τὰ σώματα αὐτῶν διέταξαν οἱ τύραννοι ἵνα ἀπαγχονισθῶσιν, ὃ καὶ ἐγένετο. Τινὲς δὲ χριστιανοὶ ἠγόρασαν τὰ ἅγια σώματα ἐκεῖνα, καὶ ἐνεταφίασαν τρία μίλια ἔξω τῆς Ἀνδριανουπόλεως εἰς τρία μνημεῖα εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν Ἀρβανιτοχώριον. Καὶ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἔβλεπον οἱ κατοικοῦντες ἐκεῖ, θεῖον φῶς τὸ ὁποῖον περιέλαμπεν εἰς τὰ μαρτυρικὰ ἐκεῖνα μνημεῖα. Ἔπειτα μετὰ καιρὸν ἔφερον τὰ λείψανα τῶν ἁγίων, πλησίον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς χωρίον ὀνόματι Γαλάστα, καὶ ᾠκοδόμησαν ἐν Μονήδριον παλαιόν, τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας. Καὶ διὰ τὰ πολλὰ θαύματα τῶν ἁγίων συνηθροίσθησαν ἐκεῖ πολλοὶ μοναχοί, ὅπου καθ' ἑκάστην γίνονται θαύματα διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων.

✕

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ